

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

July 2

כיון דאיפליג איפליג (גיטין כח.)

```

11 function ageMessage(age) {
12   if(age < 16) {
13     return "tell them they can not drive"
14   }
15   else if(age < 18) {
16     return "tell them they can hate from outside the club, because they can't even get in"
17   }
18   else if(age < 21 && age >= 19) {
19     return "tell them they can not drink in the U.S."
20   }
21   else if(age < 25) {
22     return "tell them they can not rent cars affordably"
23   }
24   else if(age < 30) {
25     return "tell them they can not rent fancy cars affordably"
26   }
27   else if(age >= 90) {
28     return "כיון דאיפליג איפליג According to שיטת רש"י but not according to the Ramah"
29   }
30   console.log(ageMessage(90))
31 }

```

Execution log

4:03:12 PM	Notice	Execution started
4:03:13 PM	Info	כיון דאיפליג איפליג According to שיטת רש"י but not according to the Ramah
4:03:14 PM	Notice	Execution completed

The age being console'd here is "90". I believe the מחלוקת is only in the specific case of 90-100 where they argue.

Artscroll note 13. There is some question as to how old a person must be to have lived *significantly* longer than most people live. *Rashi* maintains that he must be at least ninety. Thus an agent may not deliver the *get* of a man between eighty and ninety years old on the assumption that he is still alive. Once a man turns ninety, however, he has significantly exceeded the life expectancy of an ordinary person, and an agent may deliver his *get*. According to *Rashi* then, the Baraisah chose a hundred-year-old man just as one example of its ruling; the ruling is equally true for a ninety-year-old man. *Ramah*, however, disagrees. According to him, a man distinguishes himself for his longevity only when he reaches the age of one hundred (*Tur Even HaEzer 141; see also Chasam Sofer*).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

An English Lesson

Octogenarian : Someone in their eighty's

Septuagenarian : Someone in their ninety's

Centenarian : Someone one hundred years old or older

An English Lesson (Artscroll)

ab·ro·gate

verb FORMAL

1.

repeal or do away with (a law, right, or formal agreement).

"a proposal to abrogate temporarily the right to strike"

-Oxford

"The Gemara offers an alternative answer to the entire question of how the Rabbi's could legislate *shemittah* laws that abrogate Torah laws."

-Artscroll (Gittin 36b1)

Even? תינוקות של בית רבן What Do You Mean "Even"?

ר"ש לקיש אמר כאן שנה רבי אין השואל רשאי להשאיל ואין השוכר רשאי להשכיר אמר לו ר' יוחנן זו אפילו תינוקות של בית רבן יודעים אותה וכו'. (גיטין כט.)

אשכחיה ר' יוחנן לינוקא דר"ש לקיש אמר ליה אימא לי פסוקיך א"ל עשר תעשר א"ל ומאי עשר תעשר א"ל עשר בשביל שתתעשר א"ל מנא לך א"ל זיל נסי אמר ליה ומי שרי לנפשיה להקב"ה והכתיב לא תנסו את ד' א"ל הכי אמר ר' הושעיה חוץ מזו שנאמר הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ד' צבקות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די מאי עד בלי די אמר רמי בר חמא אמר רב עד שיכלו שפתותיכם מלומר די א"ל אי הות מטי התם להאי פסוקא לא הות צריכנא לך ולהושעיה רבך

(תענית ט.)

Sharp kid.

דף יומי Daf Yomi Insights

דל עיניה וחזא ביה אתיא אימיה אפיקתיה אמרה ליה תא מקמיה דלא ליעבד לך כדעבד לאבוך (תענית ט).

Uh Oh.

⚡ Blast From The Past ⚡

I quote here from the first ever *Daf Yomi Insights* post:

אמרי במערבא:

במערבא אמרי דדא ביה כולא ביה דלא דא ביה מה ביה (גדרים מא:)

ור' יוחנן אמר אפילו מש"ס לש"ס (חגיגה י).

The learning of ישראל vs. בבל:

“ר' יוחנן ור"ש לקיש vs רב ושמואל”

(גדרים מב:)

(עבודה זרה נג:)

(עבודה זרה עג:)

(שבת סח:)

(כתובות פד:)

A דייק of גמטריא as in דייק of גמטריא this is the דאפין add up to the same as the דאפין of גמטריא to remember סימן

ר' יוחנן דייק מכותח דבבלאי (שבת קמה:)

דף יומי Daf Yomi Insights

There is one more place in ש"ס with "ש לקיש" vs ר' יוחנן ור"ש לקיש. When you find it you can replace it with the נדרים one which according to the מסקנא they don't argue.

Until here is the quote from the first ever "Daf Yomi Insights" post.

Here we are months later.

Here is that "one more place":

(גיטין לז.)

The moral of the story is:

Keep going to the בית מדרש, and the Daf Yomi Insights and updates will come.

וסימניך

נקבו בארץ ונופו בחוץ לארץ אביי אמר בתר נקבו אזלינן (גיטין כב.)

א"ר ינאי תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים מאי היא אביי אמר שלא יפיח בהן וכו. (שבת מט.)

Good luck trying to forget it now...

You couldn't forget it now even if you wanted to.

The שלא יישן בהן is שבת there in רבא of שיטה.

Now רש"י there says the reason is שמה יפיח, so you see that רבא agrees to אביי he just takes it further.

So too in סוכה we see רש"י says in רבא who is explaining why a שינת עראי is permitted in תפילין:

לשמא ירדם לא חיישינן הלכך בתפילין שרי וסוכה היינו טעמא דאסור שינת עראי לפי שאין קבע לשינה ואין בה חילוק בין קבע לעראי לענין סוכה שאין אדם קובע עצמו לשינה שפעמים שאינו אלא מנמנם מעט ודיו בכך הילכך זו היא שינתו וגבי תפילין דטעמא שמא יפיח בהם ולא משום איסור שינה בנייה פורתא לא אתי לידי הפחה

(סוכה כו. רש"י ד"ה רבא אמר)

So again you see that רבא agrees to אביי that the reason is שמה יפיח he just takes it one step further.

This is A Wife And This Is Not A Wife

Here are two places we might distinguish between a wife, and not a wife.

1. Averted מחלוקת:

ר' הונא אמר אין מיפר שלא מצינו שואל שמת בעפר פיר (נדרים פא. פא.)
אמר רב יהודה זבוב בקערה ונימא באותו מקום זבוב מאיסותא ונימא סכנתא (גיטין ו:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

I want to suggest that there is no מחלוקת because in גיטין we are talking about a פילגש and in נדרים we are talking about a wife. Phew מחלוקת averted. (That was a close one)

2. הורו מקצת הגאונים שכל אשה שתבעל בפני עדים צריכה גט חזקה שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות והגדילו והוסיפו בדבר זה שעלה על דעתם עד שהורו שמי שיש לו בן משפחתו חוששין לו ולא תתייבם אשתו שמא שחרר שפחתו ואחר כך בא עליה ויש מי שהורה שודאי שחרר שאין אדם עושב בעילתו בעילת זנות. וכל הדברים האלו רחוקים הם בעיני עד מאד מדרכי ההוראה ואין ראוי לסמוך עליהן. שלא אמרו חכמים חזקה זו אלא באשתו שגרשה בלבד או במקדש על תנאי ובעל סתם שהרי היא אשתו ובאשתו הוא שחזקתו שאינו עושה בעילתו בעילת זנות עד שיפרש שהיא בעילת זנות או שיפרש שעל תנאי הוא בועל אבל בשאר הנשים הרי כל זונה בחזקת שבעל לשם זנות עד שיפרש שהוא לשם קדושין. ואין צריך לומר בשפחה או בגויה שאינה בת קדושין שאין חוששין להן כלל והרי הבן מהן בחזקת גוי ועבד עד שידע בודאי שנשתחררה אמו או נתגיירה (רמב"ם הלכות גירושין פרק י' הלכה יט')

Some Simple Vorts:

Allo Je m'appelle apple

ההוא דסקרתא דעבדי וכו. (גיטין מ.)

ר' יהודה מדסקרתא (גיטין כח:)

A settlement named settlement.

When ישיבה של מעלה he said the following:

בעינא אבא בר אבא (ברכות יח:)

פרש"י "כך היה שמו"

So we have a father named father.

A דב named דב:

(שבת נט:)

ת"ר האומר וכו. עבדי וכו. הרי הוא בן חורין הרי הוא בן חורין

וכו.

תנו רבנן האומר וכו. שדה פלונית לפלוני וכו. הרי היא שלו הרי היא שלו (גיטין מ:)

דף יומי DAF NOMS INSIGHTS

OK. Back to overthinking:

Less Simple Vorts:

(גיטין מ.)

The דאמימר קשיא גמרא said on the one who argues with גמרא, the גמרא said on the previous blatt.

So maybe we can say when the גמרא says קשיא it is an upshlug, as the גמרא said before.

דאמימר קשיא (גיטין לט.)

I quote here the famous רשב"ם in בתרא:

לדין קשיא אמאי אמר שמואל מודי לי אבא כו. ופסק ר' חננאל דהלכתא כשמואל דהיכא דמית על האחין להביא ראיה וכן פירש נקטינן מרבתי ז"ל כל היכא דאמר בגמ' תיובתא דפלוני תיובתא בטלו דברי מי שהתיובתא עליו לגמרי אבל היכא דעלתה בקשיא כי הך דשמואל לא בטלו דבריו דאמרין לא הוה בריא להן דבטלה שמועה זו לגמרי אלא לא אישתכח פירוקא בההוא שעתא דתליא וקיימא ואעפ"כ אין נראה בעיני דלא שניא תיובתא ולא שניא קשיא דקאי אמילתא דאמוראי חדא היא ולא הוה עיקר אלא לגבי תיובתא ממשנה או מברייתא שייך לומר תיובתא ומפירכא דאמוראי שייך למימר קשיא והא דשמואל נראה בעיני דלא סמכינן עליה כל עיקר וכן בפירוש ר' חננאל כתב מרי"ש גאון כי זה שאמר שמואל ומודי לי אבא שאם מת על האחין להביא ראיה אין הלכה כמותו

(בבא בתרא נב: רשב"ם ד"ה קשיא)

Now it happens to be the רשב"ם himself later in בתרא:

קשיא : אבל תיובתא ממש אינה וכו. (בבא בתרא כזו. רשב"ם ד"ה קשיא)

Anyways back to the גמרא in גיטין:

You can say this is why the גמרא had to say כריבנא because קשיא isn't an upshlug. So now we would be saying the opposite of what we said before, and this גמרא in גיטין would be a ראיה that the קשיא is not an upshlug because if it was, then why would the גמרא need to say כריבנא.

Or you can say it is not a ראיה because

וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה (גיטין יט.) (גיטין לז.)

Perhaps even if there is a ברייתא that upshlugs one דאמר there is still a need to say who the הלכה is like.

So after this whole vort with all the שקלא וטריא back and forth what is the answer?

It is a מחלוקת ראשונים so which ראשון do we follow?

Here is my humble answer to that question:

Can you guess what my answer is?

Yes!

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

That's right.

You got it.

קשיא.

Sharp

Sharp means sharp as in a sharp knife, and it could also mean intelligent.

The same is true in Aramaic. In גמרא terminology it could also mean spicy (meaning hot).

זיל קמיה דרבא בריה דר' יוסף בר חמא דחריפא סכיניה (חולין עז).

Go before רבא (with your question) since his "knife is sharp". (meaning he is quick, intelligent etc. Rashi says the following:

לב פתוח לו בסברא)

אמר רבינא ואיתימא ר' נחמן בר יצחק טבא חדא פלפלתא חריפא ממלא צנא דקרי (יומא פה):

"Sharp" and "רבא":

אמר ר' נחמיה בריה דר' יוסף הוה קאימנא קמיה דרבא והוה קא מעבר לסכינא אפומא דדקולא ואמרי ליה לחדדה קא עבד מר או להעביר שמנוניתיה וחזיתי לדעתיה דלחדדה קא עבד וקסבר הלכה ואין מורין כן (ביצה כח):

אמר רבא ג' מדות בסכין (חולין יז):

אמר רבא צורבא מרבנן חזי לנפשיה (עירובין סג).

Sharp Halachik concepts from רבא and the ארי שבחבורה which was אבין בר חייא (h) ר' חייא בר אבין:

אלא כי הא דאמר רבא שבטעה שאשתה וחזר ואמר הריני נזיר אתיא נזירות חיילא על שבועה (נזיר ד).

בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרבא ככרי עליך ונתנה לו במתנה מהו (נדרים לד):

דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

Personal Matters:

Joke: What do you call someone who died of food poisoning after eating Hummus?

Answer: Posthumous.

אמר ר' הונא לשון חכמים ברכה לשון חכמים עושר לשון חכמים מרפא וכו'. (כתובות קג.)

"Hmmm. Yes! Yes! But does the לשון חכמים teach us how to cook?"

אמר אביי שמע מינה האי ניניא מעלי לתחלי (שבת קמ.)

I always mix the Gold's White Horseradish with the red sugar added ones from one of the other brands (extra strong if they have). I couldn't care less about orange juice commercials, but this optimally blended array of horseradish mixes, with the color shade so perfectly balanced between dark purple to a lighter pink, and the consistency so wholly preserving the creaminess of the red blend, while at the same time maximizing the intense sharpness of the white product.....

It's this stuff....

It's this stuff that makes me cry.

"I put חריין on my Wasabi"

"You don't have to get that personal to get the Statefarm Personal Price Plan"

חריין Or חן

במערבא כי נסיב איניש איתתא אמרי ליה הכי מצא או מוצא מצא דכתיב מצא אשה מצא טוב מוצא דכתיב ומוצא אני מר ממות את האשה (יבמות סג.)

Perhaps someone else not in the מערבא might say חן or חריין.

אמר ר' יוחנן שלשה חינוות הן חן מקום על יושביו חן אשה על בעלה חן מקח על מקחו (סוטה מז.)

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים (קהלת ג:א)

חן מקח על מקחו (סוטה מז.)

There's a time to make it look cheap, and there's a time not to make it look cheap.

A time to make it look cheap:

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

1. ואיבעית אימא לעולם דלא מצו פרקי לה וכיון דמשדר לה גיטא דחירותא מיתזלא באפיה ומפריק לה (גיטין לח.)

2. ההיא טייעתא דאייתי חייתא דתפילי לקמיה דאביי אמר לה יהבת לי ריש ריש בתמרי אימליא זיהרא שקלא שדתינהו בנהרא אמר לא איבעי לי לזולזלינהו כולי האי (גיטין מה:)

I want to make a דיוק here. He shouldn't have cheapened it "כולי האי". This implies that he should have cheapened it, just not so much.

3. ר' יהודה אומר לא יחלק החנוני קליות ואגוזין לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבוא אצלו (בבא מציעא ס.)
4. אמר רב מילתא דאמרי אימא בה מילתא דלא ליתו דרי בתראי וליחכו עלי צובע במאי נחא ליה דליתוס בית השחיטה דמא כי היכי דליחזוהו אינשי וליתו ליזבנו מיניה (שבת עה:)

Now if this is on שבת the fact that his action doesn't cheapen it, rather it makes it more appealing in the eyes of the buyer, results in his being חייב so that is why I'm putting it in the category of "A time to make it look cheap."

And a time not to make it look cheap.

1. בעי ר' פפא סוס לרכוב עליו וטבעת ליראות בה מהו (נדרים לג.)

חן אשה על בעלה (סוטה מז.)

There's a time for a woman to look beautiful, and there's a time for a woman not to look beautiful.

There's a time for a woman to look beautiful:

1. ומעשה באחד שנדר מבת אחותו הננייה והכניסוהו לבית ר' ישמעאל ויפוח אמר לו ר' ישמעאל בני מזו נדרת אמר לו לאו והתירה ר' ישמעאל באותה שעה בכה ר' ישמעאל ואמר בנות ישראל נאות הן אלא שהעניות מנוולתן וכשמת ר' ישמעאל היו בנות ישראל נושאות קינה ואומרות בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה וכו. (נדרים סו.)
2. תניא ר' יהודה אומר אשה לא תסוד מפני שניוול הוא לה וכו. (מו"ק ט:)
3. גודלת כוחלת ופוקסת משום מאי מחייבא (שבת צד:)

Shabos might still be a time for a woman to look beautiful.

And a time for a woman not to look beautiful:

1. דתניא מי שמת חמיו או חמותו אינו רשאי לכופף את אשתו להיות כוחלת ולהיות פוקסת וכו. (מו"ק כ:)
2. תנו רבנן וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה רבי אליעזר אומר תקוץ רבי עקיבא אומר תגדיל אמר רבי אליעזר נאמרה עשיה בראש ונאמרה עשיה בצפרנים מה להלן העברה אף כאן העברה רבי עקיבא אומר נאמר עשיה בראש ונאמר עשיה בצפרנים מה להלן ניוול אף כאן ניוול וראיה לדברי ר' אליעזר ומפיבושת בן שאול ירד לקראת המלך לא עשה רגליו ולא עשה שפמו מאי עשיה העברה (יבמות מח.)

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

ר' עקיבא explains like רש"י על התורה Interesting.

3. היתה מתכסה בלבנים מכסה בשחורים היה עליה כלי זהב וקטליות נזמים וטבעות מעבירין ממנה כדי לנוולה וכו. (סוטה ז.ז-י:)
4. ההיא דאתיא לבי דינא דר' יהודה אמרי לה ספדי בעליך קרעי מאניך תסרי מזיך אלפיה שקרא אינהו כרבנן סבירא להו אמרי תעביד הכי כי היכי דלישריה (יבמות קטז:)

"Sharp ... and it could also mean intelligent"

An "ugly" is a "beautiful".

ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתראי מום יפה שביך לר' ישמעאל בר' יוסי אמר להם שמא ראשה נאה אמרו לו סגלגל שמא שערה נאה דומה לאניצי פשתן שמא עיניה נאות טרוטות הן שמא אזניה נאות כפולות הן שמא חוטמה נאה בלום הוא שמא שפתותיה נאות עבות הן שמא צוארה נאה שקוט הוא שמא כריסה נאה צבה הוא שמא רגליה נאות רחבות כשל אווזא שמא שמה נאה לכלוכית שמה אמר להן יפה קורין אותה לכלוכית שהיא מלוכלכת במומין ושרייה (נדרים סו:)

A "sitting" is a "standing".

ההוא דאתא לקמיה דר' חייא בר אבא אמר לה בתי עמודי אמרה ליה אמה ישיבתה זו היא עמידתה אמר לה ידעת ליה אמרה ליה אין ממונא הוא דחזא לה וקבעי למיכליה מינה (יבמות קו:)

Perhaps also if you had a situation where an "ugly" is a "beautiful", than a "sitting" should be a "standing".

חן אשה על בעלה

1. אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב חלזון ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין א"ל אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם וכו. (קידושין עב.)
2. אמר ר' פפא והאידנא איערבי בהו כותאי ולא היא איתתא הוא דבעא מינייהו ולא יהבו ליה (קידושין עב.)

דף יומי Daf Yomi Insights

3. ר' יוסף בריה דרבא שדריה אבוהי לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה שית שני כי הוה תלת שני מטא מעלי יומא דכיפורי אמר איזיל ואחזינהו לאינשי ביתי שמע אבוהי שקל מנא ונפק לאפיה אמר ליה זונתך נזכרת איכא דאמרי אמר ליה יונתך נזכרת איטרוד לא מר איפסיק ולא מר איפסיק (כתובות סג.)
4. ת"ר איזה עשיר וכו. רבי עקיבא אומר כל שיש לו אשה נאה במעשים (שבת כה:)

ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה חזיתיה בריתיה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אזלת לבי רב אמר לה אין אקדשא ליה בצניעא ושדחתיה שמע אבוה אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי שמעיה לההוא סבא דקאמר לה עד כמה קא מדברת אלמנות חיים אמרה ליה אי לדידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני אמר ברשות קא עבידנא הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעיה דביתיה הוה קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבבתא שאילי מני לבוש ואיכסאי אמרה להו יודע צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הו קא מדחפי לה שמעיה אמר להו שבקוה שלי ושלכם שלה הוא שמע אבוה דאתא גברא רבה למתא אמר איזיל לגביה אפשר דמפר נדראי אתא לגביה א"ל אדעתא דגברא רבה מי נדרת א"ל אפילו פרק אחד ואפילו הלכה אחת אמר ליה אנא הוא נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה ויהיב ליה פלגא ממוניה (כתובות סג.)

I want to end with:

שמתוך כך זוכרהו (ברכות לא.)

A message from "Le Daf Du Jour":

"Please remember me."

The brothers of רבה sent him this letter:

שלחו ליה אכוהי לרבה יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו. אילפא מוסיף בה דברים מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו אף על פי שחכם גדול אתה אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן ואם אין אתה עולה הזהר בשלשה דברים אל תרבה בשיבה ששיבה קשה לתחתוניות ואל תרבה בעמידה שעמידה קשה ללב ואל תרבה בהליכה שהליכה קשה לעינים אלא שליש בשיבה שליש בעמידה שליש בהליך כל ישיבה שאין עמה סמיכה עמידה נוחה הימנה עמידה ס"ד והאמרת עמידה קשה ללב אלא ישיבה שאין בה סמיכה עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה וכן אמרו יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה בפרדות דתניא ר' יהודה אומר פרדה שתבעה אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה (כתובות קיא.-קיא:)

So the question is what is the **לשון** of אמרו? **What is the לשון** of וכן? **How is this connected to what was discussed earlier?**

I want to answer based on the **גמרא** in ברכות which says;

וכן תנא מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרהו (ברכות לא.)

So the brothers tried to convince רבה to come to be with them in ארץ ישראל, and then they gave him some good **עצה**'s about how to stay healthy, but is that considered a **הלכה**? So I want to suggest this is why they ended the letter with this **הלכה** that the **הלכה** is like ר' יהודה in this matter of the **הלכה**. So perhaps this might explain why they put it in the letter even though it seemingly

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

isn't connected to the discussion preceding it, but perhaps it doesn't explain what is the לשון of "וכן". I want to suggest that the ברייתא that is found in the גמרא in מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא of מימרא right before the ברכות in מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא of מימרא right before the ארץ ישראל , and so when they would say the מימרא of מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא , they would say first וכן תנא וכו' since they taught it right after the ברייתא. Here is one example of something similar:

ר' יוסי בר אבין וכו'. יומא חד שמעיה וכו'. אמר ליה וכו'. א"ל אנא ניהו (תענית כג: בד.)
ר' יוסי בר אבין

was in ארץ ישראל and ר' אשי was in בבל etc.. etc..

So I want to suggest the לשון of "וכן" is a reference to the מימרא of מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא .

שלום